

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet

Postboks 8036 Dep

0030 OSLO

Deres ref

Vår ref

14/2008 – SL EGJ/MAV

Dato

04.07.2014

Høring om endringer i ekteskapsloven og brudvigjingslova - forslag til endring av ekteskapsloven § 7 h m.m.

Det vises til Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementets høringsbrev 11. april 2014 med vedlegg.

Departementet foreslår å gi et unntak fra kravet til dokumentasjon etter ekteskapsloven § 7 bokstav h i tilfeller hvor paret som ønsker å gifte seg er gift med hverandre etter utenlandsk rett, men ikke etter norsk rett. Videre foreslås å gi fylkesmannen kompetanse til å gi etterfølgende godkjenning av ugyldige ekteskap.

Finansdepartementet har ikke merknader til at det åpnes for at par med såkalte haltende ekteskap kan gifte seg i Norge. Vi har imidlertid et par innspill til det lovtekniske og praktiske ved forslaget.

I henhold til ekteskapsloven § 7 bokstav h annet punktum kan folkeregistermyndigheten «gjøre unntak fra kravet i første punktum når særlige grunner taler for det» (det samme gjelder «norsk utenriktjenestemann», det går ikke vi nærmere inn på). I henhold til forslaget (nytt siste punktum i bestemmelsen), skal fylkesmannen kunne «gi dispensasjon fra kravet til dokumentasjon i første punktum når det foreligger et ekteskap mellom partene i hjemlandet som ikke er anerkjent i Norge».

Dersom partene er gift etter utenlandsk rett, vil de ikke kunne fremlegge den dokumentasjon som kreves etter § 7 bokstav h første punktum. Hvis det forhold at dette skyldes at det foreligger et ekteskap mellom partene som ikke er anerkjent i Norge,

kan anses som et «særlig forhold», vil folkeregistermyndigheten kunne gjøre unntak fra kravene i første punktum i henhold til bestemmelsen i annet punktum. Vi forstår forslaget slik at det er meningen at sakene om haltende ekteskap kun skal behandles av fylkesmannen, og vi antar derfor det kan være behov for å se nærmere på forholdet mellom bestemmelsens annet punktum og forslaget til nytt siste punktum, slik at dette klargjøres.

Finansdepartementet stiller imidlertid spørsmål ved om det er hensiktsmessig å dele kompetansen til å gjøre unntak fra dokumentasjonskravene i første punktum mellom folkeregistermyndigheten og fylkesmannen. Det fremheves i høringsnotatet at fylkesmannen har «både erfaring med og rutiner for behandling av dispensasjonssaker etter ekteskapsloven, og også en grunnleggende kunnskap om ekteskapsloven». Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet har vurdert om kompetansen bør legges til folkeregistermyndigheten, men mener at fylkesmannen er best egnet. Finansdepartementet er enig i det. Vi foreslår derfor at kompetansen til å gjøre unntak fra ekteskapsloven § 7 bokstav h første punktum, i sin helhet legges til fylkesmannen. Det vil antakelig sikre en mer helhetlig og konsekvent praktisering av unntakene fra dokumentasjonskravene, og sånn sett bedre ivareta rettsikkerheten til brudefolkene. Vi viser også til at det er fylkesmannen som er tillagt kompetanse til å gjøre unntak også fra bestemmelsen om forlovere i § 7 bokstav j. En slik løsning vil også harmonere med det andre forslaget i høringsnotatet, om å overføre til fylkesmannen i første instans å behandle saker om godkjenning av ugyldige ekteskap. Kompetansen til å behandle saker etter ekteskapsloven vil bli mer samlet hos fylkesmannen.

Med hilsen

Jon Tingvold e.f.
avdelingsdirektør

Ellen Gjemdal
lovrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Kopi: Skattedirektoratet